

Република Србија
ВИШИ СУД У ПАНЧЕВУ
 К 18/18
 01.02.2019.године
 П а н ч е в о

У ИМЕ НАРОДА

Виши суд у Панчеву у већу састављеном од председника већа судије Милошић Милијана и судија поротника чланова већа Јелене Нешић и Саве Воденичар, са записничарем Зденком Варга, у кривичном поступку против окривљеног АА из оптуженог оптужницом Вишег јавног тужилаштва Панчево (ВЈТ) због кривичног дела недозвољена производња, држање, ношење и стављање у промет оружја и експлозивних материја из чл.348 ст.4 у вези ст.2 Кривичног законика (КЗ) и кривичног дела угрожавање сигурности из чл.138 ст.2 у вези ст.1 КЗ, дана 01.02.2019.године, након јавног главног претреса одржаног у присуству заменика ВЈТ Ане Кураи, окривљеног АА и браниоца Јаковљевић Стевана адвоката из Панчева, изрекао је једногласно и објавио

П Р Е С У Д У

Окривљени АА зв. „ од оца мајке рођен године у Панчеву, држављанин Републике Србије, по занимању возач, са завршеном основном школом, писмен, ожењен, отац троје млл. деце, од непокретне имовине има у својини кућу на пријављеној адреси становања, са пријављеним пребивалиштем у ул. ЈМБГ неосуђиван не води се поступак за друго кривично дело, налазио се у притвору по решењу Вишег суда у Панчеву КПП бр. 61/17 од 17.11.2017.г., почев од 15. новембра 2017.г. од 18,00 часова, када је лишен слободе по решењу ПУ Панчево ПС Алибунар Ку.22431/17 од 15.11.2017.г., све до 15.12.2017.г. када му је притвор укинут решењем Вишег суда у Панчеву КПП бр. 61/17 од 15.12.2017.г.

КРИВ ЈЕ

што је

дана 15.11.2017.г. око 13,00 часова, у смањених у битној мери способности да схвати значај свог дела и да управља својим поступцима, услед негативних емоција и афекта беса, србе усмерених на оштећене, Обичног пијанства тешког степена са 4,38 промила алкохола у крви- Акутна алкохолна интоксикација некомплицована F 10.00, због чега је његова урачуљивост и способност да схвати значај свога дела и да управља својим поступцима била смањена у битној мери, неовлашћено носио ватрено оружје са распркавајућим дејством чије држање грађанима није дозвољено и озбиљним претњама да ће напасти на живот и тело више лица угрозио њихову сигурност, тако што је својим путничким возилом, у алкохолисаном стању, дошао до куће породице ВА у ул. укључио сирену аутомобила, а затим изашао из аутомобила и када се испред куће појавила оштећена

BB ударио је шаком у пределу лица два пута, а затим је из цепа извадио ручну бомбу марке M75 и рекао: “Да ће да баци бомбу на кућу да их све запали“, услед чега је оштећена утрчала у кућу пренела својим унуцима ошт. BC и BD да је неки човек испред куће, да је ударио и да им прети, те их је позвала да изађу, када је изашао оштећени BC испред куће да види о чему се ради, окривљени му је показао бомбу и рекао „ Да ће да баци бомбу на њих, на кућу и да ће да их убије“ а затим је окривљени бомбу ставио у цеп и држао је руком, у ком тренутку је пришао и ошт. BD и окривљени је са ошт. BD започео свађу око мобилног телефона који је у ранијем периоду купио од њега, при чему је све време своју руку држао у цепу јакне где се налазила и бомба, па га је оштећени BC обухватио рукама око рамена, а ошт. BD му је и из цепа отео бомбу, однео је у кућу, сакрио је, а потом позвао патролу полиције ПС Алибунар, те је након што су полицијски службеници стигли, истима предао бомбу, уз потврду о привремено одузетим предметима, при чему је био свестан свог дела, хтео његово извршење и био је свестан да је његово дело забрањено,

чиме је извршио кривично дело недозвољена производња, држање, ношење и стављање у промет оружја и експлозивних материја из чл. 348. став 4 у вези става 2 Кривичног законика и кривично дело угрожавање сигурности из чл. 138 став 2 у вези ст.1 Кривичног законика.

Па му суд применом наведених законских одредби и одредби чл. 4, 42, 43, 45, 54, 56, 57, 60, 63 и 84 КЗ претходно утврђује :

За кривично дело недозвољена производња, држање, ношење и стављање у промет оружја и експлозивних материја из чл. 348. став 4 у вези става 2 Кривичног законика

КАЗНУ ЗАТВОРА У ТРАЈАЊУ ОД 1 (ЈЕДНЕ) ГОДИНЕ

За кривично дело угрожавање сигурности из чл. 138 став 2 у вези ст.1 Кривичног законика

КАЗНУ ЗАТВОРА У ТРАЈАЊУ ОД 5 (ПЕТ) МЕСЕЦИ

па суд за сва наведена дела

О С У Ћ У Ј Е

Окривљеног^{AA}

НА ЈЕДИНСТВЕНУ КАЗНУ ЗАТВОРА У ТРАЈАЊУ ОД 1 (ЈЕДНЕ) ГОДИНЕ И 3 (ТРИ) МЕСЕЦА

Време проведено у притвору од 15.11.2017. до 15.12.2017. године урачунава се у казну.

И
ИЗРИЧЕ
МЕРУ БЕЗБЕДНОСТИ
ОБАВЕЗНОГ ЛЕЧЕЊА АЛКОХОЛИЧАРА

која ће се извршити у заводу за извршење казне и траје док постоји потреба за лечењем али не дуже од казне затвора. Време проведено на извршењу мере урачунава се у казну затвора.

Истовремено, суд окривљеном АА на основу одредбе чл. 80 и 87 КЗ изриче меру безбедности ОДУЗИМАЊЕ ПРЕДМЕТА и то једну ручну дефанзивну бомбу марке „М-75“ фабричког броја која се по правноснажности пресуде има уништити.

Оштећена ВВ и оштећени ВД се са неопредељеним имовинско правним захтевом за накнаду штете улуђује на парницу.

На основу чл. 261, 262 ст. 1 и 264 ст. 1 ЗКП

Обавезује се окривљени да надокнади трошкове кривичног поступка у износу од 58.960,00 динара и паушални износ од 5.000,00 динара, све у користи буџетских средстава суда у року од 15 дана од правноснажности пресуде.

Образложење

Оптужницом Вишег јавног тужилаштва Панчево Кт.17/18 од 26.04.2018.г., окривљеном АА стављено је на терет да је извршио кривично дела недозвољена производња, држање, ношење и стављање у промет оружја и експлозивних материја из чл.348 ст.4 у вези ст.2 Кривичног законика (КЗ) и кривично дело угрожавања сигурности из чл.138 ст.2 у вези ст.1 КЗ.

У завршној речи заменик ВЈТ Ана Кураи је остала код оптужнице наводећи да је признањем окривљеног на главном претресу и изведеним доказима у целости доказано да је окривљени извршио кривична дела која су му стављена на терет и предложио да суд окривљеног огласи кривим и осуди по закону.

Окривљени АА позван да се изјасни о оптужби на главном претресу одржаном дана 01.02.2019.г., изјавио је да је оптужбу разумео, те да у потпуности признаје извршење кривичних дела која му се оптужбом државног тужиоца стављају на терет и изражава кајање због тога што је извршио ова кривична дела.

Бранилац оптуженог адвокат Стеван Јаковљевић у завршној речи је навео да је окривљени АА признао извршење кривичних дела и изразио кајање. Указује на налаз и мишљење вештака, те моли суд да приликом доношења одлуке има у виду степен урачунљивости окривљеног. Указује суду да се окривљени извинио оштећенима, а и из њихових исказа суд види да су му они опростили, те да га знају као доброг човека и као доброг комшију. Поред тога, указује суду да је окривљени породичан, са децом, коју породицу издржава, те моли суд да му ублажи казну и осуди га на најблажу могућу казну.

Како изведени докази током главног претреса, доведени у везу са признањем окривљеног, чине јединствену логичку целину, суд је, признање окривљеног прихватио као веродостојно.

Признање је поткрепљено исказима сведока оштВВ оштВД и оштВС, који су сагласни да је критичном приликом окривљени дошао до њихове куће, да је најпре испред оштећенеВВ извадио бомбу и претио

њоме,а потом да је то поновио испред оштећеног ВС а да је бомбу на крају отео од њега ошт.ВД , док га је за рамена држао ошт.ВС

Из исказа оштећене ВВ произилази да је окривљени исту ударио шаком у пределу лица два пута, а што су ошт.ВС и ВД њени унуци,потврдили,односно да им је бака одмах то рекла када је ушла у кућу, дозивајући их да одмах изађу напоље.Из међусобно сагласних исказа ВС и ВД произилази на који начин је бомба одузета од окривљеног АА односно да је у једном тренутку оштећени ВС који је знао да окривљени у цепу има бомбу,истом пришао,обухватио га рукама, а брату рекао да приђе и из цера окривљеног извади бомбу,што је ВД и урадио,а потом исти бомбу однео у кућу, сакрио и позвао патролу полиције.Исказе оштећених суд је прихватио веродостојним јер су дати јасно,логично и међусобно су сагласни,а ничим нису доведени у сумњу током поступка.

Такође, признање је поткрепљено и неспорним материјалним доказима у спису предмета и то:

-потврдом о привременом одузимању предмета ПС Алибунар од 15.11.2017.г., из које произилази да је од ВД привремено одузета једна ручна дефанзивна боба марке „М-75“ фабричког броја , која је потом достављена на криминалистичко технички преглед ПУ Панчево Одељење криминалистичке полиције.

-Извештајем ПУ Панчево Одељење криминалистичке полиције број ВШ 302/17 од 17.11.2017.године, из које произилази да је крим.тех.прегледом ручне бомбе утврђено да је ручна бомба „М-75“ број функционално исправна и да се на телу бомбе налазе још и одливне ознаке „СРБ“ (име произвођача Славко Родић Бугојно) и „БР.М“ (модел бомбе) бруто масе 342,3 грама ,која се састоји од пластичног тела бомбе са експлозивним пуњењем и телом упаљача са детонатором, као и да одузета бомба има све делове који би довели до активације. Ово је потврђено и исказом сведока ВЕ полицијског службеника ПУ Панчево Одељење крим.полиције Одсек крим. и пр.технике који је извршио преглед предметне бомбе и о томе сачинио писани извештај,а који је у целисти остао код истог.

-извештајем о резултатима токсиколошко хемијске анализе ВМА Центар за контролу тровања Институт за токсикологију и фармакологију Одељење за токсиколошку хемију број Ц 940/17 од 31.01.2018.године из којег произилази да је утврђено да у крви окривљеног АА има етанола и то у првом узорку од 17,30 часова – 2,66 промила, док у другом узорку од 18,30 ч је утврђено 2,28 промила. У вези са тим, вештак Љубиша Божић је изнео мишљење да на основу лабораторијски утврђене алкохолемије осумњичени је у критично време догађаја био алкохолисан са око 4,38 промила алкохола у крви.

Извештај ВМА,суд је прихватио веродостојним,јер је исти дат јасно и од стране надлежне установе ВМА, Институт за токсикологију и фармакологију, као и мишљење вештака специјалисте судске медицине Љубише Божића који се изјаснио о степену алкохолисаности окривљеног АА При томе суд није нашао ни један разлог за сумњу у веродостојност извештаја и мишљења. У току поступка странке нису имале примедбе на налаз и мишљење.

Када је реч о психичком стању окривљеног суд је на основу налаза и мишљења вештака Ђурђев др. Бранислава,који је суд у свему прихватио као стручно и објективно дат,закључио да је у време извршења кривичних дела оптужени био смањених у битној

мери способности да схвати значај свог дела и да управља својим поступцима, услед негативних емоција и афекта беса, срџбе усмерених на оштећене, у стању обичног пијанства тешког степена са 4,38 промила алкохола у крви—Актуна алкохолна индоксинација, некомплицована Φ 10.00. Правним термином он је тада био битно смањено урачунљив. Наиме, вештак је навео да у време деликта за који се терети, нису установљени постојање неке душевне болести, привремене душевне поремећености, заосталог душевног развоја. Код њега се констатује постојање зависности од алкохола и то како у време испитивања у сврху вештачења, тако и деликта за који се терети. Имајући у виду постојање зависности од алкохола, директне везе деликта са том зависности, као и озбиљне опасности да ће због исте вршити кривична дела, препоручује да му се изрекне мера обавезног лечења алкохоличара по чл. 84 КЗ.

Када је реч о психичком односу окривљеног према извршеним кривичном делу, суд је закључио да понашање окривљеног указује да је поступао са директним умишљајем као обликом кривице. Наиме, сагласно члану 25 КЗ учинилац поступа са директним умишљајем “кад је био свестан свог дела и хтео његово извршење”.

У том смислу, имајући у виду утврђено стање ствари, суд је закључио да је окривљени приликом извршења предметних кривичних дела поступао са директним умишљајем, који обухвата радњу извршења и објект те радње односно последицу.

Наиме, окривљени је и поред стања смањене урачунљивости, обзиром да деловање окривљеног, у конкретном случају, због зависности од алкохола и њоме измењене личности, те негативних емоција и афекта беса, срџбе усмерених на оштећене, претежно афективно импулсивно, насилно по типу претеране раздражљивости, уз смањење својих механизма самосавлађивања и самоконтроле, није укидало способност да схвати значај свог дела и управља својим поступцима, био свестан свих стварних околности дела које чини. Наиме окривљени је, обзиром да је критичног дана носио ручну бомбу марке „М-75“, имао свест о предметној бомби као и да је исту неовлашћено носио. Према чл. 4 ст. 1 тач. 1 Закона о оружју и муницији предметна ручна бомба спада у оружје категорије А (минско-експлозивна средства, аутоматско кратко и дуго ватрено оружје, оружје скривено у другим предметима и ватрено оружје са пригушивачем пуцња) а у складу са чл. 5 ст. 1 истог закона ту категорију оружја не могу набављати, држати и носити физичка лица, правна лица и предузетници, осим у случајевима који су посебно предвиђени Законом о оружју и муницији или другим законом. Окривљени је знао за предметно оружје, да је оно било исправно, да грађанима није дозвољено да то оружје носи. За ношење тог оружја грађани не могу добити дозволу надлежног органа, сем у посебним ситуацијама која су посебно дефинисана законом. Дакле, био је свестан свог дела и хтео је његово извршење, са свешћу о забрањености истог, при чему и поред психичког стања смањене урачунљивости способност да може да схвати значај свог дела и да управља својим поступцима и свест о забрањености дела нису доведени у сумњу.

Исто тако, износећи инкриминисане претње оштећенима, држећи при томе и показујући ручну бомбу, чиме је најављивао напад на живот и тело истих, окривљени је био свестан да тиме угрожава њихову сигурност, које претње су биле могуће, реалне и непосредно предстојеће, што је код оштећених створило осећање страха и угрожености, а које претње су и објективно биле остварљиве, па је вољни покретач оваквог поступања управо усмерен да се изазове осећање страха и угрожености код оштећених. Дакле окривљени је свесно је и вољно, угрозио сигурност код више лица био је свестан свог дела, тако што је имао јасну представу онога на што се одлучио да учини и хтео је

његово извршење са свешћу о забрањености истог, при чему и поред психичког стања смањене урачунљивости способност да може да схвати значај свог дела и да управља својим поступцима и свест о забрањености дела нису доведени у сумњу.

Све писмене доказе суд је ценио као јавне исправе неоспореног садржаја и исте прихватио веродостојним, а налаз и мишљење вештака Ђурђевић др Бранислава, суд је, такође, прихватио веродостојним обзиром да је дат од стране стручног лица, на јасан и потпун начин, по правилима струке, узимајући у обзир и да на исте није било примедби.

На основу наведеног, суд је закључио да је јавни тужилац у току поступка са извесношћу доказао да је окривљени АА извршио кривично недозвољена производња, држање, ношење и стављање у промет оружја и експлозивних материја из чл. 348. став 4 у вези става 2 Кривичног законика и кривично дело угрожавање сигурности из чл. 138 став 2 у вези ст.1 Кривичног законика, па га је за наведено дело огласио кривим.

Доносећи одлуку о врсти и висини кривичне санкције, суд је имао у виду све околности предвиђене чл. 54 КЗ. Од олакшавајућих околности суд је ценио, пре свега чињеницу да је признао извршење кривичних дела и тиме олакшао суду утврђивање чињеничног стања и допринео ефикасности кривичног поступка. Потом је суд, као олакшавајућу околност, ценио чињеницу да окривљени није осуђиван. Чињеницу о неосуђиваности суд је утврди применом одредби о рехабилитацији. Законска рехабилитација (чл. 98 КЗ) је аутоматска и наступа по сили закона, те се даје облигаторно. Наиме, када су испуњени законски услови осуђено лице се сматра рехабилитованим са свим последицама које из тога наступају и није потребно да је појединачним актом неког органа констатовано њено наступање. Стога када суд при одлучивању о примени санкције (чл. 54 КЗ) нађе да је наступила законска рехабилитација, ову чињеницу констатује па узима да је окривљени не осуђиван. Увидом у извод из казнене евиденције ПУ Панчево бр. КУ 2431/17 утврђено је да је окривљени АА пресудом Општинског суда у Алибунару К. бр. 18/2003 од 15.05.2003. год., због кривичног дела из чл. 53 ст. 1 КЗ РС, осуђен условно на казну затвора у трајању од 6 месеци са роком проверавања од годину дана, са датумом услова 13.05.2006 год. Стога су се стекли услови за рехабилитацију, јер осуђени АА у време проверавања и у року од годину дана по истеку рока проверавања, није учинио ново кривично дело, дакле протеклом законом прописаног времена настала је законска рехабилитација. При томе, по становишту суда чињеница да условна осуда није брисана не може ићи на штету окривљеног, обзиром да се поступак за брисање условне осуде води по службеној дужности.

Наведене околности, као и исказано кајање за учињена дела, те да су иста извршена у стању смањене урачунљивости, уз социјалне прилике окривљеног, кроз чињеницу да је породичан, ожењен отац троје деце, суд је ценио као особито олакшавајуће у смислу одредбе чл. 56 и 57 КЗ.

Ценећи наведене околности, имајући у виду тежину учињених дела и степен кривице суд је нашао оправданим да окривљени АА осуди на јединствену казну затвора у трајању од 1 (једне) године и 3 (три) месеца, претходно утврдивши, применом одредби о ублажавању казне, за кривично дело недозвољена производња, држање, ношење и стављање у промет оружја и експлозивних материја из чл. 348. став 4 у вези става 2 Кривичног законика, казну затвора у трајању од 1 (једне) године и за кривично дело угрожавање сигурности из чл. 138 став 2 у вези ст. 1 Кривичног законика, казну затвора

трајању од 5 (пет) месеци, те је одређено да се време проведено у притвору од 15.11.2017. до 15.12.2017. године урачунава у казну. При томе суд је, пре свега имао у виду сврху кажњавања, односно остваривање ресоцијализације и утицање на друге да не врше кривична дела, а истовремено адекватно изражавање друштвене осуде за извршено кривично дело, па је нашао да је овако опредељена казна довољна за остваривање како опште сврхе кажњавања прописане чланом 4 став 2 КЗ, тако и посебне сврхе кажњавања из члана 42 КЗ.

Применом чл. 246 ст. 7 КЗ у вези чл. 80 и 87 КЗ, суд је изрекао меру безбедности одузимање предмета - и то једну ручну дефанзивну бомбу марке „М-75“ фабричког броја _____, те је одређено да се иста по правоснажности пресуде има уништити.

Применом чл. 84 КЗ суд је окривљеном АА _____ изрекао меру безбедности обавезног лечења алкохоличара, која ће се извршити у заводу за извршење казне и траје док постоји потреба за лечењем али не дуже од казне затвора, те је одређено да се време проведено на извршењу мере урачунава се у казну затвора. Мера је изречена, имајући у виду постојање зависности од алкохола, директне везе извршеног кривичног дела са том зависношћу, као и озбиљну опасност да ће због исте вршити кривична дела, а у циљу отклањања стања или услова који би могли да утичу да учинилац у будуће не врши кривична дела.

Применом чл. 261, 262 ст. 1 и 264 ст. 1 ЗКП суд је обавезао окривљеног АА _____ да надокнади трошкове кривичног поступка, који се односе на награду и нужни издатак вештака др Ђурђев Бранислава износ од 15.000,00 динара и вештака др Љубише Божић у износу од 9.000,00 динара, МУП Панчево на име трошкова износ од 3.800,00 динара, ВМА на има вештачења износ од 31.160,00 динара и паушални износ од 5.000,00 динара, све у корист буџетских средстава суда, у року од 15 дана од правоснажности пресуде.

ЗАПИСНИЧАР

Зденка Варга

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА – СУДИЈА

Милијан Милошић с.р.
Зто:

ПОУКА О ПРАВНОМ ЛЕКУ:

Против ове пресуде дозвољено је право жалбе у року од 15 дана од дана пријема исте, Апелационом суду у Београду, а путем овог суда.
